

Čís. 3510.

Námítku, že jest tu smlouva o rozsudím, může vznést žalovaný pouze u prvního roku, pokud se týče dříve, než se pustil do jednání ve věci samé.

Tím, že povšechně popřel obsah žaloby, pustil se žalovaný do jednání ve věci samé.

(Rozh. ze dne 19. února 1924, R II 47/24.)

K námitce žalovaného, že jest vyloučen pořad práva, ježto byla uzavřena smlouva o rozsudím, s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by spor projednal a rozhodl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Žalovanou stranou vznesena byla námitka, že je tu smlouva o rozsudiho (§ 57 c. ř. s.), vylučující soud, žalobcem dovolaný, z projednávání tohoto sporu, a jde o otázku, zda takovou námitku jest uplatňovati při prvním roku či zda lze tak učiniti i v pozdějším období rozepře, jako se stalo v tomto sporu. Jak již rekursní soud správně uvádí, má námitka tato základ ve vůli stran, a nelze pochybovati, že strany mohou se kdykoliv vzdáti práva, plynoucího z takovéto smlouvy. Patrně tedy, že vyloučení řádných soudů z jednání o nárocích, ohledně nichž došlo k smlouvě o rozsudiho, nemá trvalého, na vůli stran nezávislého rázu, jaký zákon předpokládá u námitek §u 240 odstavec třetí c. ř. s., k nimž přihlížeti dlužno v každém období rozepře z moci úřední. Posuzovati tudíž dlužno námitku, že jest tu smlouva o rozsudi stejné, jako když namítána jest nepřislusnost z důvodu §u 104 j. n. Ježto tedy v tomto sporu žalovaná strana neuplatňovala oné námitky při prvním roku k ústnímu jednání, jest dle §u 240, odstavec druhý c. ř. s. s námitkou touto již vyloučena. Ovšem stalo se odročení prvního roku, který dle §u 440 c. ř. s. nařízen byl zároveň k jednání ve věci samé, k návrhu zástupce žalované strany na základě jeho přednesu, že popírá celý obsah žaloby a navrhuje její zamítnutí, ale že v jednotlivostech námitky přednésti nemůže, ježto se mu ztratil spis. Ale z té okolnosti, že zástupce žalované strany i při ztrátě spisu popřel obsah žaloby a navrhl její zamítnutí, tudíž učinil návrh ve věci samé, jest patrné, že se pustil do jednání ve věci samé a že si jen vyhrazoval námitky, jež po stránce hmotného práva měly přivoditi zamítnutí žaloby, nikoliv i námitky, které dle výslovného předpisu §u 441 c. ř. s. přednésti jest před tím, než se žalovaný pustí do jednání ve věci samé. Nelze tu tedy mluviti o tom, že snad onen první rok byl dle §u 242 odstavec první c. ř. s. odročen též k tomu účelu, aby ještě při druhém roku mohly býti provedeny úkony v §u 239 c. ř. s. uvedené.